ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ηλίας Σμήλιος, *δάσκαλος*

Είπαμε και γράψαμε πολλά τις τελευταίες μέρες για το εξάχρονο παιδάκι της Π. Ρούπα που παντελώς παράνομα κρατείται (κι ας το βαφτίζουν όπως θέλουν τα φασισταριά του ΣΥΡΙΖΑ, σ' όποιου επιπέδου κυβερνητική ή κρατική καρέκλα κι αν είναι γαντζωμένα). Τα 'πάμε ως πολίτες, ως γονείς, ως άνθρωποι. Λίγες λέξεις θα 'θελα ακόμη κι εγώ να πω, ως δάσκαλος.

Τη Δευτέρα ανοίγουν μετά τις χριστουγεννιάτικες διακοπές τα σχολεία. Όλα τα παιδάκια αυτής της ηλικίας (νηπιαγωγείου ή των πρώτων τάξεων του Δημοτικού) αγωνιούν γι αυτό το άνοιγμα, όντας στα πρώτα βήματα της κοινωνικοποίησής τους κι αγωνιώντας μες στην κοινωνική ομάδα της σχολικής τάξης να ξαναβρεθούν. Και το θέμα που κυριαρχεί (κι ας θέλει ο δάσκαλος ή η δασκάλα έστω και λίγο στο μάθημα να προχωρήσει...) δεν είναι άλλο από το «πώς περάσαμε»: κάθε λεπτομέρεια, πού πήγαμε, ποιον είδαμε, τι είπαμε, τι ακούσαμε, τι φάγαμε, τι δώρο ζητήσαμε απ' τον Άη-Βασίλη, τι πήραμε (αν πήραμε), τι παιχνίδια παίξαμε, τι φαγητά φάγαμε, τα πάντα έχουν τη θέση τους σ' αυτή την κουβέντα. Κι όλα τα παιδιά, ακόμη κι αυτά που συνήθως δε μιλούν, κάτι έχουν να πουν. Εκατοντάδες εικόνες, ακούσματα, κινήσεις, δράσεις και τόσα άλλα παρελαύνουν αυτή την πρώτη μετά τις χριστουγεννιάτικες διακοπές μέρα στη σχολική τάξη, ένα κλίμα πανέμορφο, πολλά χαμόγελα, μια που στα μυαλουδάκια και στα χείλη των παιδιών αυτής της ηλικίας και τα πιο μικρά, τα πιο φτωχικά πράγματα μ' όμορφα χρώματα στολίζονται, μεγάλα γίνονται.

Το παιδάκι της Π. Ρούπα αυτή τη χαρά ως φαίνεται δεν θα την έχει, μια που «υπό την προστασία» του φασιστικού κράτους σας θα παραμείνει μέχρι.... Μέχρι πότε; Μα κι αν η τεράστια κοινωνική πίεση νικήσει τις οδηγίες των όποιων, ντόπιων ή ξένων, μυστικών υπηρεσιών ακολουθείτε για τις σύγχρονες μεθόδους τιμωρίας και βασανισμού όσων έξω από τα όρια του συστήματός σας κινούνται και σας αναγκάσει να το απελευθερώσετε, τι θα 'χει να διηγηθεί αυτό το παιδάκι στους συμμαθητές του; Για ποιες όμορφες στιγμές του να μιλήσει, με ποια αγαπημένα του πρόσωπα, όταν οι τελευταίες εικόνες των διακοπών του θα

‘ναι από την απομόνωση μιας παιδοψυχιατρικής κλινικής, με δεκάδες πάνοπλους μπάτσους γύρω του κι άλλους κάτι περίεργα γι αυτό πράγματα να το ρωτάνε;

Να το θυμάστε το παιδάκι αυτό, αλήτες ΣΥΡΙΖΑίοι, μαζί με δεκάδες χιλιάδες άλλα που τα “βοηθήσατε” πολύ πιο γρήγορα να πάψουν να πιστεύουν στον Άη-Βασίλη, μια που από τη χαρά και του πιο μικρού δώρου έχετε στερήσει την πλειοψηφία των οικογενειών σ’ αυτή τη χώρα, μεγάλα δώρα σ’ αυτούς που ήδη τα χαίρονταν θέλοντας να κάνετε. Να το θυμάστε το παιδάκι αυτό κι όλα τ’ άλλα και να μην απορείτε που σαν στο δρόμο θα σας βλέπουν, δεν θα σας φτύνουν μόνο, μα με τις πέτρες (και όχι μόνο…) θα σας πάρουν.

Είμαι δάσκαλος και πάνω απ’ όλα άνθρωπος (κάτι που εσείς, ως νεόκοποι οπαδοί της Θάτσερ, του Ρήγκαν και του Πινοσέτ, έχετε πια ξεχάσει) και δεν θα ευχόμουν ποτέ να πάθουν κάτι τέτοιο τα παιδιά σας. Ελπίζω αντίθετα να μην κυνηγά τα παιδιά σας, σαν τη Δευτέρα παν κι αυτά στο σχολειό τους, η ντροπή για των γονιών τους την ξεφτίλα…